

12817

உ

திருப்புட்குழி
மணிகண்டேஸ்வரர் மான்மியம்.

இஃது

திருப்புட்குழி, பாட்டாரிராம பிள்ளை
அவர்களால் பாடப்பட்டு,

மாணாபுரம்

வடக்குப்பட்டு டி செங்கல்வாடியுள்ளீர். M. A

அவர்களாலும்

மாணாபுரம்

வெண்மணிப்புடி திருவலுசாமி பிள்ளை அவர்களாலும்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை வேப்போர்,

6F

விலையுடைய விவேகானந்த அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

6123-381

F8

ரிஜிஸ்தர் செய்தது.

மாணாபுரம்

RAMAHOPADHYAYA

MINATHA IYER LIBRARY
MADRAS-600 090.

ശ്രീ നമഃ ശിവായ ||

[illegible]

2. இப்புத்தகத்தின் கடை ரிஸ், விநிதி, உருத்தி
ரா கப்பல இவைகளைச் சந்திக்கும் விநிக்ஷையும் சிவதரிசனம்
சொப்பவேண்டுமென்பனையும் எனக்குத் தெரிந்தவனாய்
ரிஸ் வசனாரூபமாக எழுதிச் சொத்திருக்கிறேன். அதில்
குற்றங்கண்டுநடதாலும் குணமாகக்கொள்ளும்படி பெரி
யோரர்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

3. ஷே. மணிகண்டேஸ்வர சுவாமியின் ஆலயத்தை எனது தகப்பனாரின் பிதாமகனான வைத்தியப்பிள்ளையவர்கள் இப்புத்தகத்தில் சொல்லியபடி ஜீரணோத்தாரணம் செய்து நித்திய பூஜைகளைச்சிறப்பாக நடத்தி வந்தாரென்றும், பிறகு எனது பாட்டனார் இரத்தினப்பிள்ளை அக்கோயிலின் மதில்கவரைக் கட்டிப் பூசாக்கிரியைகளை வழுவற நடத்துவரப் பண்ணினாரென்றும், அப்புறம் எனது தகப்பனார் அடிப்பிள்ளையும் ஷே. யூர் பிராகதாரர்களின் உபதலின்பேரில் வரையத்தோட்டத்தால் சிலவரும்படி உண்டுபண்ணிப் பூஜையை நடந்தேறச் செய்துவந்தாரென்றும் தெரியவருகிறது. இவ்வித சீர்கிறப்புகள் இடையில் குறைவுபட்டிருப்பதை ஷே. ஊரிலுள்ள களவான்கள் கவனித்துப் பழையபடி நித்திய கைவேத்திய பூஜைமுதலிய தருமங்கள் சிறப்பாக நடக்கும் பொருட்டுத்தக்க முயற்சியும் உதவியும் செய்துவரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

செய்யூர்)
1910 மார்ச்சு 28 அ) தி. பட்டாபிராமன்.

சாற்றுக்கவி.

முகவுரையில் சொன்ன ம-ஈ-ஈ ஸ்ரீ, வ. சு. செங்கல்வராய
பிள்ளை M. A. அவர்கள் பாடியது.

கருப்பஞ் சாறுங் கற்கண்டுங் கலந்தே அளித்தா
னெனுமாறு, திருப்புட் குழிவாழ் சிவன்சரிதை திக
ழும் பத்திச் சுவையுடனே, விருப்பி லளித்தான் குணங்
கல்வி மிக்கோன் சிறந்த பத்திபெனும், இருப்பு மிக்
கோன் பட்டாபி ராம னென்னும் திருவாளன்.

காஞ்சீபுரம் பச்சையப்பமுதலியார் பாடசாலையில்
தமிழ்ப்பண்டிதர் வெண்பாப்புலி
ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ, தி. சு. வேலுசாமிப் பிள்ளை யவர்கள்
பாடிய

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்தருங் கச்சித் திருநகர் தனக்குத்
திகழ்குட திசையதில் விண்டா
வேர்தரு மரம்பை யென்கணிகளின்மே
விச்சைகொண் டவர்குழாஞ் செறிந்து
கூர்தருந் திருப்புட் குழிதனின் முனைத்த
குலவுமுக் கட்கரும் பான
பேர்தரு மணிகண் மசர்மான் மியந்தான்
பிறங்கிட வினியசெந் தமிழால்,
அவ்வியற் பதிமன் பட்டாபி ராம
வபிதானன் கருணை குலத்தோன்

நெவ்வியந் தரச்செய் சேயூர்ப்பந் திரப்ப
 திப்புத்தி யோகமா தலைவன்
 செவ்விய வடிவுந் தீஞ்சொலும் வாணி
 திருநிகர் தன்மக ணையன்
 நவ்வியங் கனக வல்லிநற் கதிசேர்
 ஞாபக விமித்தஞ்செய் தனனே.

ஈ

— — —

உ.

திருத்தவிகேசன் துணை.

தீருப்புக்குழி

மணிகண்டேசுரர் மான்மியம்.

காப்பு

வள்ளிக் கொடிபா ரும் வள்ளி மலைதன்னில்
வள்ள லறுமுதவன் வள்ளினலங்—கொள்ளக்
* கணிகண்டவனுனவக் கான்வந்தாற் போற்றி
மணிகண்டன் மான்மியஞ்சொல் வாம்.

பரமசிவம்.

நிச்சதனை யல்லாம லானை யுணுவிச்சித்து நாடிச்
சென்றோன், மச்சவுரு வடைந் துள்ள கந்தியைத்தன்
வலைவிசி மடக்கிக் கொண்டோன், அச்சமுற்று வருவோ
னந் நாட்செய்த மாபாவமகல வைத்தோன், கச்சபத்தி
னருச்சனைக்கே பருவாநித்தோ னவன்புகழே கற்று
வாழ்வாம்:

பார்வதிதேவி.

தக்கன்செய் தவந்திரங்கித் தலைவனுரை கட்டனை
யைத் தான்மேற்கொண்டு, முக்கண்கொ ளிறையவனை
யகன்றுவிதி மகன்மாட்டு முதலிற் றோன்றி, நக்கன்க

* கணி-வேங்கையாயும், கண்-கருத்தக்க, தவன் -தவவடிவமு
முள்ள முருகன், உன்-உன்ன, நினைத்துவேண்டி.

ணடைந்தபினர்த் தக்கன்மகளொனும்பேரை நான்வேண்டேனென், நக்கணமே மலைமகளாய் வருங்கொடியைப் புகந்தொடியை யன்பு செய்வாம்.

சுப்பிரமணியர்.

வளப்பமுறு கன்னிககர்ச் சங்கமதில் மேலான மாட்சிபுண்டும், அளப்பரிய திராவிடமா மரியதமிழ்க் கோர்தெய்வ மாகப்பெற்றுங், குளர்கரைவிறவங்குலை யச்சிறைபடுநக் கீரன்முறை கூறக்கேட்டே, அளப்பரி வாற் சிறைமீட்டு மொளிர்குமான் றுளிணையே யுன்னி வாழ்வாம்.

சமய சூரவர்.

பாண்டியன்றன் வினைதீர்த்தே யென்பினைப்பெண் ணுருச்செய்தோன் பாதம்போற்றி ஆண்டுபனி ரண்டுமுனர் மாய்ந்தவனை யழைப்பித்தோ னடிகள் போற்றி தாண்ட வன்றன் தண்ணருளாற் கல்லதனின் மிதந்து வந்தோன் றுள்கள் போற்றி ஆண்டவனைக் குருந்தமரத் தடியிர்கண் டருள்பெற்றோ னடிகள் போற்றி.

அவையடக்கம்.

பின்னைப் பிறையைத் தரித்துநலம் பீடார் குழியிற் பொலிகின்ற, வெள்ளைச் சேயூர் மணிகண்டன்வியன்மான் மியத்தை யான்சொல்லல், கள்ளப் பூனை கடற்பாலைக் கருதிப் பருகமுயன்று மிகும், உள்ளக் களிப்பிற் கரையருகே யுலவு தன்மையொக்குமன்றே.

புராணம்.

1. ஐடாயு சருக்கம்.

மான்மகன் மகனே மீன்ற மைந்தர் விண்ணோ ரரக்கர்
மேன்மையா மென்று சொல்லி மேலுமே ஸருமபோர் செய
சான்றவ ராகுந் தேவர் ராதலீக் கண்டு மிப்பா [யச
லான்றவ ராறந்தவண்ண மழியா மையடை யவெண்ணி

எண்ணிப் தன்மையெய்த வெழின்மிகு மரியைப்
பூசை, பண்ணியே பவொர மிம்போர்ப்பாற்கட லுற்றுப்
பின்னர்த், திண்ணிப் பெற்பை மத்தாத் தீயமா சுண
த்தை காணுக், கண்ணினி ஸமுதைக் காணக் கடலினைக்
கடைந்தார் வாறோர். (2)

கடைந்தனர் வாறோர் பாலைக் கண்டதை யவுண
ரோடி, யடைந்தனரங்குத் தாமு மழுதத்தைப் புசிக்க
வெண்ணி, மிடைந்தனர் மருங்கே சேர்ந்து வேறொ
பால்கடைந்து கன்றுக், குடைந்தனர் பாலை நாகங்
குலைந்து கக்கிற்று கஞ்சம். (3)

வேறு.

நிகத்தரு விடமானது நார்பாங்கரும் பரவச்
சோகம்பெறு விண்ணோர் தமைச் சோரீரோனத் தேற்றி
யாகந்தனி லெரியங்கிபோ லெங்கும்விரி விடத்தைப்
போகும்படி யருமித்துமே புடைசேர்த்தனன் விண்டு.

வேறு

விட்டுணுவங் நன்வரவும் விடமவரைர் சுட்டதினாற்
கட்டமடைந் துடன்முழுதுங் கராவண்ண மாகியே
அட்டபுய முடையோனை யக்கனாமே யோடியடைந்
திட்டமுறப் பணிந்தநத விடரதனைத் திரேனாருன. (5)

திருமார்ப வின்வண்ணம் திரேன்ற வாசகங்கேட்
திருமாறி மாறன்முன் னுளமுவக்கச் செச்செவ்வன்
அருகிருக்குஞ் சந்தரனை யாங்கேவி யக்கடுவை
செருக்கழித் துத் தம்பு ன்னே சேர்ப்பிக்கச் செயினுன

வேறு

செப்பினு னரனு மங்கே றென்றநத தானுமஞசு
தப்பெரு நஞ்சைக் கைரி லடகநவந தவகு கங்கை
யப்பினைச் சடைரிற்ருங்கு மையன்முன் விடுப்பவனான்
ஒப்புட னுட்கோண்டரனே யுண்ணுனே லாரே யுய்வார்?

உய்யவே யாரு மைய னுண்டன கடுவை யங்குத்
தையலே தடுக்கக் கண்டு த நிச்சடை வள்ள லாரும்
மெய்யிலேமிடற்றினபாலே மேவியேபொ லியச்செபதான்
செய்யதேதா நகநா டெட்டிச் சீர்மணிகண்டொனன் (8)

திருடை மணிகண்டேசன் தரிபுர சுந்தரியாகதேனி
யாருட னமருந்தான மணிகண்ட புரமாமங்கே
தாருடை யாககனோடு சமச்செப்து வீழ்சடாயு
ஆருயி நிழக்கும்பொதவ விசனை யருந் தித்தானே. (9)

அருச்சனை செயதபகலிக் கரனவனுமைதனேறும்
யருத்தின்மே னுவந்துவந்தே யெதிர்காட்சி கொடுக்க

வப்புள * , திருத்தமாய்ப் பணிந்துபோற்றிச் சிவனை
தருனின் பேற்றால், விருத்தியா மிப்பதிக்கென் பெயரது
விளங்கவென்றான். (10)

துதியேய விவ்வாழுகத் தூயமா மணிகண்டேசன்
கதிபெறத் துதிக்கும்புட்குக் காருண்ய முடைய னுயப்
பதியினி லருளளித்தப் பதிதனக் கன்றுதொட்டுப்
பதியிற் புட்குழிப்பேரென றும்பான்மைமலி லக வென்றான்

* ஐடாயு இராவணனோடு சண்டைசெய்து விழுந்த இடம்
வடதிசையி லோரிடத்திலென்றும் அங்க கோலத்தை இவ்வூரில்
ந் பக்தன் பொருட்டுப் பெருமாள் காட்டியருளினொன்றும் சிலர்
கருதுகின்றார்கள்.

முற்றிற் று.

II. வினாயகவழிப் பெருமாள் சருக்கர்.

குசாதி வனப்புக்கொண்ட கூர்விழிச் சீதைதனைத்
தசநிர மேந்தாக்கன தன்னகர் சேர்த்தரினர்த்
தராதன் தனயனான தார்வேந்தன் ராமமூர்த்தி
புசபா முடையோனேங்கப் புனிரிடைத் தேடி வந்தான்.

வேறு

தேடிவரு சருராமன் தேர்ப் பகொள்ளத்
தெய்வதவப் புட்குழியாக தலத்தைமேவி
ஆடிவனம் மணிகண்ட விழைபோன் தன்னை
யடிவணங்கி சிறைகரிலாங் கிருக்கும்புட்டான்

கடியவன் விராகவன்றன் தாளில் வீழ்ந்து
 கொம்பனையாடனையாக்கன் கொடுசெல்சேதி
 வாகடியவன் னான்மனத்திற் களிப்புக் கொள்ள
 வாய்மைமொழி விளம்பினான் சடாயுவென்பான்.

வேறு

புரைசெயம் மாற்றமதன்னை யுளங்கனிப் புறவே
 கேட்டும், அரைதனி லுழைவத்தோலை யாடையாட்
 கொண்டோன்தன்னை, கரைதரு மனத்தினோடுங் கா
 வண்ணனருச்சித்தானே, வரைவிலி மணிகண்டேசன
 வரமென்ன வேண்டுமென்றோ.

வேறு

இன்னருட் கரநடும் மொழிதனை மிரம்ப
 விருகில் முண்டவன கேட்டுத்
 தன்னெழிற் றேவி சைகரை மீட்குங்
 தந்திரம் யாதெனப் பணிய
 அன்னவ டன்னை யபகரித் தோனை
 யழித்தவ டனை மீட்பதற்குக்
 கன்னியை யொருபாடு கொள்மணி கண்டன்
 கருதின வரமதைத் தந்தான். (4)

வேறு

கண்ணுதற் கடவுட நத கனவர மதனைப்பெற்றுக்.
 கண்ணவ விடத்து வின்று கடந்துபேரம்க் கடலைத்
 தாண்டி, விண்ணவர் துள்விபாட விழவிரா வணனை
 மாய்த்தே, அண்ணலவ விலங்கை சின்று மனநடையானை
 மீட்டான். (5)

முற்றிற்று.

III வைத்தியபிள்ளைச் சருக்கம்.

சித்தர்தவ புருஷதேத்துங் காஞ்சியின்க னெழுந்தருளுஞ் சித்தராக்தா, புத்திரரோரைவர் வழிக்கருணைக்குலத்துதித்துப் புகழே பூண்ட, அத்திரிகோத திரத்திலவரு மாமுஃஃ மாவெ னும்பேர் மகிபன்பெற்ற, புத்திரர்மு வருளவைதயாபரிவ னையே சுவநேசம பூண்ட செல்வன. (1)

செல்வனின்வன தம்பியரோ ரிருவாதமு னின்பவ னாஞ் சிவிரான, கல்விநிறை கட்டுக்குக் குடதிகையோ ரைந நகாழிகைதூரத்திற், பல்வளமொ டிலங்குதிருப் புட்குழிநிற் சிற்றம்மை பா ஸ்நீகார, கலவனமைப புதலவனு யத்தலத்தி னாரிம கிழ்ந் து நாடி வாழ்ந்தான்.

வேறு

இபைய வேர்தின மன்னவ வததலத் திலகு விரய ராகவ ராலயம் வலம்வரும வேன விரையி லோரராத் தீண்டிட விறகதான் விரையில அமைப பாவர்த முள்ள மு னிபமு மகல. (3)

வேறு

தம்பிமடிந்த தவிந் து கமைபன்வயித்திபப்பிள்ளை. வெம்பிக் கச்சிபை நீத்து மேவித் திருப்புட்குழிபை, கம்பிச் சடங்குக ள்செய்து கலத்திற் பாட்டியின சொக்தை. வம்பில் லாமகடையது வளப்பத் தேடு மிருந்தார். (4)

வேறு

இவ்வகை மிருந்த சிமாளேற்ற கௌதமக் கோதரத்தான், செவ்விய வடக்குப்பட்டிற் நேர்சிவ பக்தி மிக்

கோன், கௌவைதீர் முதல்வன்செல்வன் கற்பகப்பிள்ளை
யின்ற, கொவ்வைவாய்ச் சுந்த ரப்பேர்க் குமரியைத்
தம்பி கொள்ள. (5)

ஓகையே காம்ப ரப்பே ரொருதம்பிக் கருமணஞ்
செய், திகையே சிறப்பாக் கொண்ட வேந்தலெம் வைத்
தப்பிள்ளை, ஓகையோ டதற்கு முன்னே யுயர்குணங்
கலனாப்பூண்ட, தோகையாம் பெருந்தே விப்பேர்ச்
சுமதியைவதுவைசெய்தார். (6)

வேறு.

மணந்தம் மங்கை தன்னான் மகவா மூன்றை யின்றார்
அணங்கே யனைய பெண்க ளவரோ நிருவர் பின்னல்
குணமே கலமாக் கொண்ட கொண்டல் ரத்ன மென்பான்
வணமே நிறையிம் மூவர் வவார்த்தா ரழகாம் மன்னே(7)

வேறு.

விளர்ந்த விம்மக்க ளாண்பெணோர் மூவரில்
வாள்செல் கூர்விழித் தூமமென் கார்குழல்
தளர்ந்த நூலிடைப் பெண்க ளிருவருந்
தார்கொள் கற்பகப் பிள்ளை யவர்தரு
தூங்கு நெஞ்சிலா மைந்தர்க ளாவில்
சோமசுத்தா னென்னும் பெயருள
வளங்கள் மிக்ஞா செல்வன் புறந்தழிஇ
வாழ்த்தி ருத்தார் மேதுனி யின்கணை. (8)

வேறு.

இவ்வித மாகச் சொன்ன வேந்திறை யிந்து மேற்றும்
எவ்வித மாக வைதப்பி பிள்ளையே யினி துகேட்டும்

அவ்வாறிக் குகந்ததானத் தடிவைங் வெண்ணாரில்லான்
செவ்விய கற்பகப்பேரிச் செவ்வனாற் றீர்த்தி மிக்கோன்.

புதியே விளங்கு வைத்பா புனய்கற் பகத்தை
நோக்கி, நீதியின் மிக்கோயொன் றுரிமழத்துவலயானே
கேட்டி, பாதுகொ லெம்மூர்க் கேந் நியம்புதிரென்ன
வேண்ட, கோநிலாத் தனதுள் ளத்தைக கூறுதற்
கிசைந்தான் மன்னே. (10)

வேறு

முன்னொருகாட் சம்பரணைத் தொலைத்துப் பின்னர்
முனபோலப் புரந்தானுக் கரசு தகத
மன்னர்தச ரதனா சக்ரவர்த்தி
மைந்தர்களில் ராமனெழிற் றேவிக்காக
அன்னவிரா வணனொகிபோர் செயது வீழ்ந்தே
யரணபாத மகத்திருத்துஞ் சடாயுப் புட்டான்
இன்னுயிரைத் துறந்தவந்தக் குழியூ தனனி
லீசனமர் கோயிலிலை யென்று சொல்லி. (11)

வேறு.

செவ்வையா யிரவு தன்னிற் சிவதரி சனஞ்செய் யாமல
எவ்வா வடிவி லேனு மிசைந்துண வெண்ண மில்லேன
அவ்வில காரத் தன்னு லவண்வரவிசையெனென்றே
இவ்வித மாற்றஞ் சாற்றி யிருந்தான் சீல முற்றேன்.

ஓதிய மொழிகடம்மை யுளத்தனிற் கொண்டுமப்
பா,லாதியீறில்லான் தன்னையலைகடலடைத்த கோமான்
தீதிலாப் புன்னைச் சுட்டதிருப்பதி தனிற்றாபிக்கப்,
பேதியாவிருப்பங் கொண்டான் பெருந்தகை குழியூ
ருள்ளான். (13)

வேறு.

குழியூரான் விரும்பியவிவ் விடயத் தன்னைக்
கோதறவே முடிப்பிக்கக் கருணைகூர்ந்து
செழிப்புடன்த் தலத்துக்குக் கிழை வீதித்
திசையதனில் வீற்றிருக்கும் முக்கட் செல்வன்
பழிப்பற்ற வைத்தியன்றன் கனவிற் றோன்றிப்
பாருய்யத் தாமிருக்குத் தானஞ் செப்ப
விழித்துக்கொண் டக்கணமே யத்ரிகோத்தரன்
விடமுண்டோன் விளங்குமிடந்தேட லுற்றான். ()

வேறு.

தேடலுற்றோன் கனிப்பெய்தக் கண்டகனுவழு
வாது திகழச்செவ்வி, கூடரும்பு மலர்த்தாரோன் தங்கு
திரு வீதிதனில் குணாதிக்கில், மாடதன்மே லார்
வோனை மண்முடி முட்கூழ்ந்து மறைக்கக் கண்டே,
ஆடலுற்றான் மனக்கனிப்பா லாலயத்தைச் சீர்திருத்த
வவாவுங்கொண்டான். (15)

அவாவடைந்தோன் மாசின்றிக் கற்றுணர்த்தே
யெரியோம்பு மந்தனார், தவாதவகை யறைத்த தோ
ருத்தமமா நன்னுனிற் றியியன் றானே, சிவாலயத்தைப்
புதுப்பித்துக் கும்பாபி டேகமுதற் சீருஞ்செய்து, உவா
வுடையைப் போர்த்தவன்மீ திவ்வாறு தோத்திரங்க
ளுவந்து சொற்றான். (16)

மைப்படி கண்டரபோற்றி மதிமுடியணிந்தாய்
போற்றி, செப்பரி தான சீர்த்திச்சேவேறும் பெருமான்

போற்றி, ஒப்பறு மணிகண்டேச வொவிகொண்ட
கண்ணபோற்றி, தப்புக் களைத்துஞ்செய்யுந்தனியனேற்
கருள்செய்வாயே. (17)

பருவதராஜனுக்குப் பார்க்கும் மகளாய்வந்தப்
பருவதராஜன் கொண்டபலகுறை யகற்றிப்பின்னர்ப்
பருவத வில்லினுன்றன் பாலிடப் பாகஞ் சேர்ந்த
நிரிபுர சுத்தநித்தாய் தீயனேன் தன்னைக்காப்பாய். ()

வேறு.

அன்னை யப்பனு மாகுநீ நிருவரு மதனல்,
என்னை யிப்படி யிடரினில் விடுத்திடில் யானும்,
என்ன செய்குவ னெவரொடு சொல்லுவ னெந்தாய்
உன்னை யன்றிமற் றுறுதுணை யெனியனேற் குண்டோ ()

அடியரை யன்று காக்க வாலால் முண்ட கண்டா
துடியிடை யுமையோர் பாகந் துலங்குமெம் மீசபோற்றி
கொடியபா தகனேன் றன்னைக் குழைமன மாக்கி நின்ற
னடியினை சிந்தை செய்ய வனைத்துள கரலங்காக்க. ()

நாமாவளி.

அண்ணு மலைவா முற்புதனே
அலுமுகத் தவனுன் னற்கதனே
ஆலங் காட்டினி லாடிய பாதா
ஆறு மதி சென்னி கூடிய நாதா
இமையோரை யன்று காத்தவனே
இந்திரன் பழியைத் தீர்த்தவனே
சுன்றளித் தழித்தற் குரியோனே

காடி காண்கிலன் கரியோனே
 என்பே பாணியாக் கொண்டவனே
 எரிதரு விடத்தை முன் உண்டவனே
 எறுடை யரரே விண்ணாழ்ச
 எனறே னின தடி யென்சிறசே
 ஐயாற் றரசே யழியா வழதே
 ஐயா வென தா ருயிரு முமதே
 ஐற்றி யூரினில் விளங்குந் தியாகா
 ஐண்டொடி பிடிநடையுமையொரு பாகா
 ஐது நாவுக் கரசை யுண்டவனே
 ஐலமென்பவருக் கருள் தருபவனே
 ஐளவியமானவை யெனையணு கா தே
 ஐளட தமொன்றளி நீ வழு வாதே
 கருணா கரனே சுதவடிவே
 கண்டே தேனே மறைமுடிவே
 காமனைக் கண்ணுற் காய்ந்தவனே
 காமரு பைந்தமி ழராய்ந்தவனே
 சுருபா கடலே சங்கரி நேயா
 சுரிவலை வில்லாக் கொண்டருள் தூயா
 கிரணுக் கிலக்கணஞ் சொன்னவனே
 கீழ்வே னுருறை முன்னவனே
 குற்று லத்திலுற்றவனே
 கும்பிடு மவர்வினை செற்றவனே
 கூடலை யாற்றாரில் மறைந்தவனே
 கூலிக்கு மண்ணைச்சுமந்தவனே
 கெஞ்ச மடியரைக் காப்பவனே

கெடுமதி தீர்த்தருள் சேர்ப்பவனே
 கேட்பவர் வரங்களைக் கொடுப்பவனே
 கேழ்மிகுபுகியத னூடுப்பவனே
 கைலையி னரசே விண்ணரசே
 கைதனில் மழுமான் கொள்ளரே
 கொடியிடை மீளமுலையுமை மணவாளா
 கொதியுமை னழிபட வுதைதரு தானா
 கோகன்னத்திற் குழை ரேவகனே
 கோலக் குழகன் நின் சேய் குகனே
 கெளதம னுதியர் தெழு முதல்வோனே
 கௌவைகள் தீர்த்தருள் தரதருள் வோனே
 சங்கரி மகிழ்ந் தற்பரனே
 சந்தத மெனையாள் நிற்பரனே
 சாமவே தப்ரிய சாம்பரவா
 சார்ந்தவர் போக்குவர் தத்தமவா
 சிதம்பர வாசா நிற்பை மீசா
 சிவசிவ சிவசிவ வெங்கன் நடேசா
 சீகாழி வந்தருள் சற்குரு நாதா
 சீரான நின்னரு னெனக்கு முன் நீதா
 சுந்தரன் தோழா ஜெகதிக்கும் பொற்பாதா
 நடம்மணி பொலிதரு காவத்தி நாதா
 சூலா யுதனே செஞ்சடை தரனே
 சூகரவெயிற்றைப் புனைபரம் பரனே
 செங்கல்வ ராயனைத் தருபரம் பொருளே
 செல்வத்துட் செல்வ நின்றிரு வருளே
 சேயினைக் குருவாக் கொண்டவனே

சேடல்வி டத்தை முன் னுண்டவனே
 சைல நகர்வாழ் சடைமுடித் தேவே
 சைவ சமயிகள் நாடிடுங் கோவே
 சொக்க லிங்கமே சோதியே வாவா
 சொற்ப முனை நினைந் தாலு நீ வாவா
 சோம சுந்தர நீல கந்தர வாதியே
 சோதி மந்திர மூல தந்திர நீதியே
 செளந்தரவல்லி சமேதனே மூலனே
 செளரியவீர கபாலியே யாலனே
 ஞானபோதத்தனி இன்பக்கடலே
 ஞானசம்பந்தருக் கமுதளிகடலே
 தண்டாயுதனைத் தரு சர்வேசா
 தாழ்சடைதனிற் புனல்தறிக்கும் பிரகாசா
 நடன சபாபதி நற்குண வாளா
 நாயகி பார்ப்பதி திருமண வாளா
 பர்வத ராஜன் மகள் மகிழ் நாதா
 பார்வதி பாகா பங்கயப் பாதா
 மணிகண் டேசாமாதுமை பங்கா
 மாறன் பிரம்படிக் கிணங்கிய வங்கா
 யக்யங் களி லுறை மந்திர மூலா
 யாகா தியில்வரு மதிபதி சூலா
 ரத்தின சபையி னடித்தருள் மணியே
 ராமர் போற்றிடு புட்குழி மணியே
 லங்கை வேந்தனை முன் னழச்செய் தவனே
 லாப முள்ளவழி யெனக்கருள் பவனே
 வல்லாள னுக்கன்று வாய்த்தநற் சுதனே

வாத லூர்தொழ வருளுநற் பதனே
தணிகா சலனவன் தாதையே தெய்வம்
சார்ந்தினி மேலவன் பணியே செய்வம்
வேதாந்த நாதா விரும்புஞ்சர் வேசா
வைத்திய நாதா வேனூர் வாசா
திரிபுர சுந்தரி மணவாளா
திருப்புட் குழிவாழ் குணவாளா
மணிகண் டேசா அபயம் அபயம்
அபயம் அபயம் அபயம் அபயம் (21)

உளப்பரிவோ டவன்புகழையின்வாறாக
அரைத்து முனம் வணங்கியவன் வைத்ய பிள்ளைக்
கனப்பரிய சந்தானஞ் செல்வ மப்போ
தகழுவந்து மணிகண்ட வீசன்றந்து
வளப்பமுறு மச்செல்வம் வழியே யென்று
மாறாம லொருவன்பின் னவன்சேய் பெற்றுத்
தினைப்பனென வழுவாத வண்ணஞ் சொல்லிச்
செஞ்சடையோன் வரங்கன்பல நல்கிட்டானே. (22)

வாழி.

வாழி மணிகண் டேசனும் வாழி திரிபுர சுந்தரியும்
வாழி விடையும் ராகவனும் வாழி சடாயு பட்சியும்
வாழி கற்பகப் பிள்ளையும் வாழி யவன்றன் பின்னோரும்
வாழி வைத்திய பிள்ளையும் வாழி யவன்கால் வரு
[வோரும். (23)

முற்றிற்று.

திருத்தணிகேசன் திருவடி வாழ்க.

விபூதி அத்தியாயம்.

விபூதியை உண்டாக்கும் வழிமுன்று விதமாகும். அவை கற்பவிதி, அநுகற்பவிதி, உபகற்பவிதி என்பவைகளே.

கற்பவிதி:—1. கன்றிணையின்ற நான் சம்பமான பசு

2. கன்றினுத கண்ணிப்பசு

3. கோயுள்ள பசு

4. கிழப்பசு

5. கன்றிழந்த தாய்ப்பசு

6. மலந்தின்னும் பசு

7. மலட்டுப் பசு

8. வால்

9. காது

10. கொம்பு } இவை பின்னப்பட்ட பசு

இப்பத்து வகையல்லாத கறவல் பசுக்களில் பங்கு னீமாசம் சம்பாத்தானை மேய்ந்து செம்மை, வெண்மை முதலிய கிறத்தினால் அழகும் நற்குணமுமுள்ள பசுக்களின் சாணத்தை அஷ்டமி, பூரணை சதுர்த்தகசி இம்மூன்று நிதிகளில் பூமியில் விழுமுன் பரிசுத்தமுள்ளவர்கள் சத்தியோசாதமந்திரஞ்சொல்லி மிருதுவான தாமரைமீலையில் எந்தி அதின்மேலிருக்கும் வழம்பிணையொழித்துப் பழுது என்பது சிறிதுமின்றிக் கொண்டு வந்து அதில் வாமமந்திரஞ்சொல்லி பஞ்சகவ்வியம் வார்த்து அகோர மந்திரஞ்சொல்லிப் பிசைந்து தற்புருட மந்திரஞ்சொல்லிக்கையாலுருட்டி அப்பொழுதே வெப்ப ஒமத்தீயில் சம்பாநெற்பதருடன் வைத்துப்பிறகு

பக்துவங்கண்டு ஈசானமந்திரஞ்சொல்லி எடுக்கவேண்
கும். இவ்வாறு எடுத்த விபூதியைக் கோடிவஸ்திரத்
தில் வடிகட்டி ஒரு புதுப்பாண்டத்திற் சேர்த்து விதி
தவறாமல் விபூதிகாயத்திற் மந்திரஞ்சொல்லி இதுவே
கதியென்று பூமியில்வைத்து வாசனையுள்ள மலர்ராத்தி
வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் அப்பாண்டத்தின் வாயைக்
கட்டவேண்டும். இவ்விதமாகச் சொன்ன கற்பவிதியே
உத்தமமானது.

இவ்வகைபை அன்றெடுத்த சாணத்தை யன்றே
யுருட்டி அன்றே ஓமாக்கினியிலிட்டு உண்டாக்கினாலும்
எடுத்த சாணத்தைக் கொண்டுபோயுலர்த்தி வேறே
உண்டாக்கினாலும் சிறந்ததாகுமென்று வேறொரு வித
மாயுங் கூறுவர்.

அநுகற்பதி:— சித்திரை மாதத்தில் நெருங்கிய வனத்திற்
சென்று அங்கே யுலர்ந்திருக்கிற சாணத்
தை யெடுத்தாக்கொண்டு போய் இடித்து
அதில் பசுவின் கோமயத்தை வார்த்துப்
பிசைந்தெடுத்து உருட்டி உண்மைத் தவ
சுகன் முன் சொல்லிய மந்திரப்படி உண்
டாக்குவார்கள்.

உபகற்பவிதி:—பெரிய வனமானது இயற்கையாகத் தீப்
பற்றிக் கொள்ளுதலினாலுண்டாகிய பொ
டியைப் பஞ்சகவ்வியம் பெய்து முன்மந்தி
ரஞ்சொல்லி ஓமாக்கினியில் ஆகமவிதிப்

படி யுருட்டி வைத்து மேற்சொன்ன பரி
சுத்தமுள்ளவர்கள் விளைவிப்பார்கள்.

நீறம்:—இவ்விதமாக உண்டாக்கப்படும் விபூதி நீலநிற
மாயிருக்குமானால் கொடிய பிணியைத்தரும்;
கருமை நிறமாய் மிகுந்த சேம்மை நிறமாய்மிரு
க்கின் வாழ்நாளைப்போக்கும்; சிவப்பு நிறமாய்
இருந்தால் புகழை நீக்கும்; மஞ்சள் நிறமானால்
வறுமை புண்டாக்கும். இந்த நிறங்களல்லாமல்
வெண்மை நிறமதிகமானால் அளவில்லாத புண்
னியத்தைக் கொடுக்கும். இத்தன்மையான
வெண்மை நிறமுள்ள விபூதியை 12 அங்குல
நீளமும் 8-அங்குல அகலமுமுள்ள வஸ்திரத்தி
னாலாவது, கொழுமையுள்ள புலித்தோலினாலா
வது, பெண்மான் தோலினாலாவது, வாய் வட்
டமாகச் செய்யப்பட்ட பையில் பெரியோர்கள்
அமைத்து வைப்பார்கள்.

விபூதிதரிக்கும் முறை:—திருநீற்றைத் தரித்துக்கொள்ளு

* 1. சிசு 2. நெற்றி 3. கழுத்து 4. தோள் 5. மார்பு 6. தொப்புள் 7. முதுகு	}	கையில் * இக்குறியிற் காட்டிய வழிடங்களில் முதலில் உத்தூ ளனமாய்த் தடவி பின்பு மேற் சொன்ன இடங்களில் நெற்றி யில் தரிக்கும்போது கைவிரல் களில் நடுவிரலை விட்டு மோதிர

விரலாலும் சுட்டுவிரலாலும் குற்றமறத்தரித்துப் பின்பு
பெருவிரலால் நடுவே எதிராக அணிய வேண்டும்.

† இவ்வாறு தரிக்கப்படுவதே திரிபுண்டரமாகும். திரிபுண்டரமாகிய மூன்று கீற்றுக்களுக்கு மத்தியில் ஒரு விரல் அளவு இடம் விட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியில் புருவத்தினாலு வரையில் தரிக்கவேண்டும். நெற்றியிலும் மார்பிலும் புயத்திலும் ஆறங்குல நீட்சியாகவும் மற்றவறுப்புக்களில் ஒரு அங்குலநீளமுள்ளதாயும் அணியவேண்டும்.

அழுக்குப்படல், தளமாயிருத்தல், ஒரு கீற்றினடு வில் கொஞ்சம்படாமலிருத்தல், வளைவாயிடல், தரிக்கு மிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று மிகப்பிரிதல், ஒன்றோடொன்று கலத்தல், ஆக இஃத ஆறுகுற்றமும் விளங்கும் படிதிருநீறு அணிந்தால்குற்றமென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள். விலைக்குக் கொண்ட விபூதி, ஒரு கையில் வாங்கின விபூதி, வேற்றிடத்திற் கண்டவிபூதி, தீகைஷு பெற்றவர்கள் கொண்டுவந்து நீட்டிய விபூதி, தலையை அசைத்தும் கவிழ்ந்தும் வாயைநதிறந்தும் கால் நடந்தும் இவ்வித அலைவினால் இயல்பின்றி யணிந்த விபூதி ஆகிய இத்தகையவிபூதி அணிபத்தகாதது. பரமசிவத்தின் சங்கிதியிலும், வேதவிதிப்படி செய்யும் யாகத்தின் முன்னிலும், ஆசாரியர் சங்கிதியிலும்திருநீறணிந்தால்குற்றமாகும்.

† குழைத்துத் தைவந் ததற்பின்னர்க்குழைத்த நீற்றை வெண்ணிலவி, லிழைத்த தென்னச் சொன்னவிடத் தியற்றும் போழ்தி னெற்றியின்கண், டழைத்த விரலினடுகீக்கி யத்தற்சனியாலனாமி கையாற், பிழைத்த லறவே தரித்தெதிராப்பெரிய வீரலானவெணிந்தால், அதுவே திரிபுண்டர முரைத்தவங்க மவையேயிடனாகும்.

பிரமணர் முதலான மூன்று வருணத்தாருக்கும் சிவாலயத்தில் யாகத்தீயில் விளைந்த நீலும் சூத்திரர்க ளுக்கு மடைப்பள்ளியிலுண்டான நீலும், இந்த நான்கு வருணத்தாரல்லாத அநிலோமர் பிரதிலோமர் முதலி ய மற்ற வருணத்தாருக்குக் காட்டுத் தீயாலுண்டான நீலும் உரியவையென்றும், பிரமணர்கள் சிவ முதல் பாதமீருக உத்தூளனமாயும் கூடித்திரியர்கள் நாடிற்கு மேலும் வைசியர்கள் பட்டம் போலும் சூத்திரர்கள் மூன்றுவிரல் கொண்டு வரியாகவும் அணிவார்கள் என் றும் ஆகமமாகிய கடல் சொல்லுகின்றது.

விபூதிக்குள்ளுள்ள பெயர்கள் } :—குற்றமெல்லாம் நீருகச்செய்யுந்தன்மை

யால் நீறு, மேலான சோதியைத் தரு வதால் பசிதீம், தொகுத்தல் வாழ்க் கைபைத் தருவதால் பூதி, காப்பதி னால் கரிப்பு, புனமலமாகிய குற்றத்தை நீக்குவதால் அகோரம் என்று சொல் லப்படும்.

மகிமை:—எல்லாப் பொருள்களிருந்தும் அக்கினியில்லா விட்டால் யாகம் நடவாததுபோல மந்திரம் தவம், தியானம், சாஸ்திரம், பூசனை, வந்த னை, என்கிற எந்தமுறைமையினாலாவது ஒரு முறையால் பரமசிவத்தைத் தியானஞ் செய் தாலும் விபூதி யணியாமல் செய்ய இயலாது. விபூதியின் தன்மையைறிந்து அதனையணி யாதவர்கள் நன்மார்க்கத்தை நீங்கிய பதில்தர்

களாய் விடுவார்கள். பிராமணர்களுள் திருநீ
றிடாத முகம் கூடுகாடுபோலாம். அவ்வித
முகத்தைப் பார்த்தால் நல்லோர்கள் நூறு
தரம் (பலமுறை) பஞ்சாட்சரம் செபிப்பார்கள்.

(1) திருக்கயூக்குள நப்பிராணத்தில்,
“நீற்றின நன்மையை யநிந்துநீ நணிந்திலார் கிகழ்த்து
மாற்றி னீங்கிப் பதி தராய்விடுவ ரந்தணர்க்கு
மேற்ற புதிய திடா முகமீம் மம்முகத்தைத்
தோற்ற நோக்கினா நஞ்செழுத் தோதுவர்தாயோர்.”
[எனவும்]

(2) திருவாசகத்தில்,
“பிணியெலாம் வரினு மஞ்சேன்
பிறப்பினோ டிறபாழ மஞ்சேன
துணிநிலா வணியி னுன்றன
ஞெழும்பேரா டபூந்நியம்பா
திணிநிலம் பிளந்துங் காணுச்
சேவடி பரவிவெண்ணீ
நணிநிலா தவரைக் கண்டா
லம்மநா மஞ்ச மாடே.”
[எனவும்]

வரும் ரெம்புன்களாலு முணர்க. இதுவன்றியும்,
ஓர் அரக்கன காட்டில் திரிந்து கண்ட வர்களைக்கொன்று
தின்றுவருகையில் வாமதேவர் என்னும் ஒரு முகிவரை
ஒரு திளங்கன்றி அவரையும் பக்ஷிக்கவெண்ணி அவரி
டம்போய் அவரைத்தன் இரண்டு கைகளினாலிறுக்கின
போது அப் பரிசுத்த முன்வவரது தேகத்திலிருந்த

விபூதி அந்த ராகுதனுடைய சரீரத்திற் பட்டமாத்திரத்தில் அவனது கோரூபமும் பாபமுந் கொலந்து மன்மதன்போலப் பிரகாசித்துத்தன்னிட பூர்வ ஜன்மங்கள் இருபத்தைந்தையும் தெரிந்துகொண்டு புரிதனாயிற்று என்று பிரமோத்தரகாண்டத்தில் விபூதி மகிமையுரைத்த அத்தியாயத்தாலும், திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் “மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு” என்பதை முதலாகவுடைய திருநீற்று பதிகம் ஐதி கூன் பாண்டியராஜாவின் சுரத்தைப்போக்கின சரித்திரத்தாலும் இவ்விபூதியினுடைய பெருமையும் மகிமையும் நன்கு விளங்கும்.

விபூதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உருத்திராக்ஷம்.

திரிபுரத்திலிருந்த அவுணர்காவால் வருந்தியோடின பிரமன் விஷ்ணுமுதலான தேவர்கள் அரிபதவஞ் செய்ததால் பரமசிவம் வியந்து அங்குச்சென்று ஆயிரம் வருஷம் கடைக்கண்ணோக்கினார். இவ்வாறு பரமசிவம் திருக்கண்களை மிமையாமல் நோக்கின தால் அக்கண்களிலிருந்து குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துளி சிந்தினதால் அந்தப்பூமியில் புண்ணிய சொரூபமான பரிசுத்தமுள்ள ருத்திராக்ஷமரம் முளைத்தெழுந்தது. அன்றுமுதல் ருத்திராட்சமென்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அது சிவப்பு, பொன், கருமை, வெண்மை என நான்குவித நிறங்கள் ஆயிற்று

வெண்மை சிறமுள்ளது பிராமணசாதி
 சிவப்பு சிறமுள்ளது க்ஷத்திரியசாதி
 இவ்விரண்டுங் கலந்துள்ளது வைசியசாதி
 கறுப்பு சிறமுள்ளது சூத்திராஜாதி
 என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இது வன்றி இவ்வுருத்திராக்ஷம் 38 வகையுள்ளது
 அதாவது:—

ஒரு முகமுள்ளது சிவசொருபம்
 (பிராமண ஸ்திரீயைக்கொலை செய்த பாநகத்தை நீக்கும்.)

இரண்டு முகமுள்ளது சிவசத்திர சொருபம்
 (பல கோவத்திகளை யொழிக்கும்)

மூன்றுமுக முள்ளது அக்கினிதேவன் சொருபம்
 (ஸ்திரீ அத்தியை யொழிக்கும்)

நான்குமுக முள்ளது பிரமதேவ சொருபம்
 (தீநாகத்தினின்றும் நீக்கும்)

ஐந்துமுக முள்ளது காலருத்திர சொருபம்
 (சகாத புசிப்பினாலும்பொய்முகமா யுரித்தல்லாத புணர்ச்சியினு
 லுமுண்டாகுந் தோஷத்தைப்போக்கும்)

ஆறுமுக முள்ளது...சுப்பிரமணியக் கடவுள் சொருபம்
 வலக்கரத்தில் தரிக்கத்தக்கது
 (* புருண அத்தியை யொழிக்கும்)

எழுமுகமுள்ளது ஆதிசேஷசொருபம்
 (கோவத்தி போர்க்களக்கொலை இவைகளைப்போக்கும்)

* சோரத்தனத்தினால் பெற்ற பிள்ளையைக் கொலை செய்தல்.

எட்டு முகமுள்ளது விராயகி சொருபம்

(பொருள், புதிமுதலாகிய தானம் வாங்குதலா லுண்டாகும் பாவத்தையும் பிறன்கைச்சோறு உண்பதினாலுண்டாகும் பாதகத்தையும் உண்மகிழ்ந்திரத்தலி னாலுண்டாகும் பாதகத்தையும்நீக்கும்.)

ஒன்பது முகமுள்ளது வயிரவ சொருபம்

இடக்கரத்தில் அணியத்தக்கது .

(சக்கன் முதலான சர்ப்பங்களை முன் ஜன்மத்தில் பிடித்துக் கொன்ற பாவத்தைப்போக்கி மோட்சங்கொடுக்கும்)

பத்து முகமுள்ளது திருமால் சொருபம்

(27 நட்சத்திரங்கள், நவக்கிரகங்கள், பெரிய பூதங்கள், பசாசுகள், பிரமராக்ஷதன், இவைகளாலுண்டாகும் பயம் முதலான எல்லா குற்றத்தையும் நீக்கும்.)

பதினொரு முகமுள்ளது வகாதசுருத்திர சொருபம்

(ஆயிரம் அஸ்வமேதமாக பலனுக்கும் நூறாயிரம் கோதானங்களைத் தக்க திரவியத்துடன் கொடுக்கும் பலனுக்கும் ஒப்பாகும்.)

பனிரண்டு முகமுள்ளது... நுவாதசாதித்தி சொருபம்

(அஸ்வமேதமும் பசுமேதமும் பொன்மேருதானமும் செய்வதின் பெரும் பலன் கிடைக்கும்.)

பதினமூன்று முகமுள்ளது கந்தி சொருபம்

(ஞாம சிந்தையில்லாத மற்ற இஷ்டகாமியங்களையும் ரசவாத பொன்னையும் பழியில்லாத வெற்றியையும் கொடுக்கும். தாய் தந்தை சகோதரர் இவர்களுக்கு சதிசெய்த பாதகத்தையும் நீக்கும்.)

பதினான்கு முகமுள்ளது ... சிவசத்திகவின் சொருபம்.

(வாழ்க்கடவை யென்று முனிவர்களும் தேவர்களும் மற்றையவரும் தொழும்படி வசிய மென்பதனைக்கொடுத்து ஊழிகாலத்திலு மழியாத மோட்சலோகத்தில் சேர்க்கும்)

இது கிடைப்பது அரியது. கிடைக்கு மாகில் ஞானிகள் தங்கள் கண்டத்தில் தரிக்கத்தக்கது; சிவம் சத்திமந்திரம் முதலானவைகளையொப்பானது; பெரும்படை வெற்றியுங்கொடுக்கும்.)

தரிக்கும் காலம்:— வைதிகவிதி செய்யுந்தோறும், சந்திராவந்தனம் செய்யுங் காலத்திலும், ருத்திராக்ஷமணியைத்தரித்துக்கொண்டால் வைதிகவிதி செய்யும் பலன் அனந்தமாகக் கிடைக்கும். ருத்திராட்சம் தரிக்காமல் செய்தால் துன்பமுண்டாகும், பலனுண்டாகாது. வைதிககருமஞ் செய்யும் பிராமணர்களுக்கு முப்புரிநூல் எப்படியின்றியமையாததோ அவ்வாதே, திரிபுண்டரமாக விபூதியணியும் பிராமணர்களுக்கும் ருத்திராக்ஷம் அவசியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் அதனை நீங்காமல் தரித்திலரானால் ஸ்நானம் செய்தல், பிதர்களுக்குத் தில தருப்பணஞ்செய்தல், கையால் வாரிகொடுத்தலாகிய தானம், வேதமுதலியவை ஓதுதல், சிவார்ச்சனை செய்தல் முதலான மற்றவைகளாலும் கதிகிடையாது.

தரிக்கும் முறை:— குடுமியில்	ஒன்று
சிரசில்	முப்பத்தாறு
கண்டத்தில்	முப்பத்திரண்டு
மார்பில்	ஐம்பது
கையில்	பதினாறு
கைமணிக்கட்டில்	பனிரண்டு
தாழ்வடங்கள்	நாற்றொட்டு

(இவ்விதமாக அணிதல் வேண்டும். இவ்வாறுவியங்கும் கண்டி கையுடன் நடக்கும் ஓடிக்கு ஒரு அஸ்வமேதயாக பலனுண்டாகும்.)

பலன்:—அநாயிகை, மத்திமை, தற்சனி, அங்குட்டம் எனச் சேரும் இவ்விரல்களால் செபவடத்தை நடத்தினால் வியாதி யறுதல், நிரவியம் சேருதல், பகைவரை நீக்குதல், முத்திபைப்பொருந்துதல் ஆகிய இந்த பலன்கள் உண்டாகும்.

வீட்டிலிருந்து...ஜெபஞ்செப்தால்	ஒருபங்கு
பசுவினஞ் சேருந்தொழுவுத்தில்	ஐடி பத்துப்பங்கு
பஞ்சாக்கிரி மத்தியில்	ஐடி ஐடி நூறுபங்கு
ஆலயத்துள்	ஐடி ஐடி ஆயிரம்பங்கு
காட்டில்	ஐடி ஐடி லட்சம்பங்கு
மலையினிடத்தில்	ஐடி ஐடி கோடிபங்கு
பரமசிவனது சந்தியில்	ஐடி ஐடி அளப்பரிய

பலன் உண்டாகும்.

குடுமியில் அணிந்தால் கோடி, காதில் ஒருபது கோடி, கண்டத்தில் ஆயிரங்கோடி, கரத்தில் அனந்தங் கோடி; ருத்திராக்ஷத்தைப் பார்த்தால் லக்ஷம், பரிசித்

தால் கோடி, காஸ்திவிதிப்படி யணிக்தால் ஆயிரம் கோடி, ஜெபம் செய்தால் அனந்தம் இவ்விதமாக பலன் உண்டாகும். உருத்திராக்ஷமணியை அணிகின்றவர்கள் பரமசிவனை யொப்பிவார்கள். பிறருடைய பகைக்கு அடங்கித் தாழார்கள். நாய்க்கு ஒருபோது தரித்தாலும் நற்கதி கொடுக்கும் இதனை, பிரமோத்ரகாண்டத்தில் மானகதை என்னும் தாஃபிடத்தில் வளர்த்த குரங்கும் கோழியும் உருத்திராக்ஷம் அணிந்துகொண்டிருந்த தன்மையால் மறுஜன்மத்தில் காஸ்மீரதேவத்தரசனான பத்திரசேனன துகுமாரனாகவும் பக்திரியின் குமாரனாகவும் முறையே பிறந்து நற்குண நல்லொழுக்கமுடையவர்களாய் அரசாண்டு சிவபக்தியில் பிறந்து கடைசியில் நற்குடியடைந்தார்கள் என்ற சரித்திரத்தாலும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

உருத்திராக்ஷ அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவதரிசனம்.

சிவலிங்கமே சிவசொருபமாகும். பகமண், சுடுமண், மணல், சிலை, லோகம், ரத்தினம், சுயம்பு, ரசம், பவன மணிகள், தீபம், பனிங்கு, காந்தம் இப்பனிரண்டு உருவினாலும் இலிங்கமாகும்.

முச்சுடர், வெண்மணல், களிமண், அரிசிமா, விழுதி, நல்லகும்பம், கொன்றைமலர், தருப்பை, வில்வம், பால், வேதிதை, சுவரிலேழுதிய சித்திரம், எள்ளு, நீர்,

கோமயம் இவைகளைச் சிவலிங்கமாகப்பாவித்துப் பூசை செய்வது எளியது.

எட்டு கோணபீடங்களும் வெள்ளை நிறமாயுமுள்ளது பிராமணர்களும், ஆறு கோணபீடங்களும் சிவப்புநிறமாயுமுள்ளது கூத்தநியர்களும், நாலு கோணபீடங்களும் பொன்னிறமாயுமுள்ளது வைசியர்களும், வட்டமாயும் கறுப்புநிறமாயுமுள்ளது சூத்திரர்களும் பூசைசெய்வதற் குரியவை. இந்த முறைமைப்படி கிடைப்பதரிதாருமானுல்கருமைநிறமாயும்வட்டமாயுமுள்ளதே நான்கு வருணத்தாருக்கு முரியதாகும். பீடங்கள் பனிரண்டு அங்குலமுதல் ஒரு அங்குலவளவு இறுதியாக சூத்திரர் முதலிய நான்குவருணத்தாருக்கு மும்மூன்று சிவலிங்கமாகும். பூசைசெய்து கொண்டிருக்கும் சிவலிங்கம் நன்றாயில்லையென்று நீக்கிவிட்டு வேறொன்று அழகாயிருக்கிறதென்று பூசைக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இலிங்கம் மூன்றுவகையாகும், அவை தேவலிங்கம், ஆருஷலிங்கம், வாணலிங்கம்.

1. தேவலிங்கம் } தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும்
2. ஆருஷலிங்கம் } அருச்சுனை செய்யப்பட்டவை.
3. வாணலிங்கம் :—வாணநரனால் அருச்சித்துத் தொழப்பட்டது. இது மூன்றுதரம் நிறுத்து ஒருதரம்போலவே நிறைசரிபடாமலிருப்பது. நம்மையாளுடைய பரமசிவம் இந்த வாணலிங்கத்தைவிட்டு வேறிடத்திலிரார்.

பூசை செய்பவர்களுக்கு ஒருவிங்கம், மூன்றுவிங்கம், ஐந்துவிங்கம் சிறப்புடையதாகும். இரண்டுவிங்கம் நான்குவிங்கம் அருச்சித்தால் பெரும்பிணியுண்டாகும். ரசவிங்கம் ஒன்றே மற்ற பத்துகோடிவிங்கங்களுக்கொப்பாகும்; அது உண்மையாகவே ஞானத்தையும் மோட்சத்தையுங் கொடுக்கும். திருமஞ்சவநீரைப் பணிந்து உன்ருக்குக் கொண்டால் உயிர்களுக்குக் காவலாகும். அதைப்பழித்தால் மீளாத நாகமுண்டாகும். மரணகாலத்தில் அந்நீர் உண்ணப்பட்டால் பாவவகையைத் தொலைத்துப் பரமசிவத்துடன் விற்றிருக்கச் செய்யும். நீக்கவேண்டிய வாணவிங்கம்:—

சாசரத்திருக்கும் வடிவுள்ளது	புத்திரனையும் மனையானையும்மாய்க்
கோணியுள்ளது	மனைவியை மாய்க்கும்
உச்சியில் குழியுள்ளது	கொல்விக்கும்
கீற்றாயிருப்பது	வெட்டுவிக்கும்
காகத்தின் கால்போலுள்ளது	கழுத்தையறுப்பிக்கும்
களங்கமுள்ளது	கூயரோகமுண்டாக்கும்
விந்துபோல் சுழியுள்ளது	நட்புக்கேண்டாக்கும்

இவையல்லாமல் மிகச்சிறிதும் பெரிதும் ஆகாது எனவும் வேதங்கள் சொல்லுகின்றன.

எல்லாநூல்களைக் கற்றுணர்ந்தாலும், எல்லாநிறப் புக்களைப் பெற்றிருந்தாலும், திருமகள் வாசமாயிருந்தாலும், பூலோகத்தையும் தேவலோகத்தையும்பெற்றிருந்தாலும், சிவனைத்தரிசித்துப் பூசைசெய்யாதவர்கள் நற்கதியடைதல் எத்தன்மையெதன்றால் டனிமழையால் குளம் நிறைவதை பொப்பாகும். தேவேந்திர பதவி

முதலிய எல்லாசிறப்புகளும்மகிமைகளும்சிவன துகடைக் கண்பார்வையினு லுண்டாவதன்றி வேறில்லை. இதனை,

1. வண்டுளரும் தண்டுழாய் மாயோனிறுமாப்பும்
புண்டரிகப் போதுறையும் புத்தே னிறுமாப்பும்
அண்டர்தொழ வாழுன் னிறுமாப்பு மாலாலம்
உண்டவனைப் பூசித்த பேபெறன் றுணர்ந்திலையால்.

2. கைதவன்கரந்துவைகுங்கட லைவெற்பட க்குங்கையிற்,
பெய்துழுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பாடுகொன் பிறைசேர்
செனனி, வையன தருளைப் பெற்றார்க் கதிசயமிதென்
கொன்முன்று, வையமுத் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ
ரவரேயன்றோ.

என்ற திருவிளையாட்டுப்புராணச் செய்யுள்களி னாலும் நக்தனார் சிதம்பரஞ்சென்று சிவதரிசனம் செய் யத்தன் ஆண்டவனை உத்திரவு கேட்டபோது சிலங்கள் எல்லாவற்றிலும் நடவுநட்டு முடித்துப் பின்புபோகும் படி விடைகொடுக்க அதுகேட்டு அவ்வேலை முழுதுஞ் சீக்கிரத்தில்முடியாதே என்றும், எப்போதுபோய் சிதம் பரநாதனைத் தரிசிக்கக்கூடும் என்றும், மனக்கவலை யோடிருந்தபோது பரமசிவத்தின் கிருபையால் ஓர் இர வில் அவ்வயல்களெல்லாம் நடவு நடப்பட்டிருந்த அதி சயத்தாலும் நன்கு உணரலாம்.

இத்தகைய சிவபெருமானைப் பிரதோஷகாலத் தில் பணிதல் மேன்மையானது. பதின்மூன்றந்திதி யாகிய திரயோதசிதிதி நாளில் சூரியன் மேற்கடலில் விழுமுன் மூன்றேழுக்கால் காழிகை, விழுந்தபின்

மூன்றேழுக்கால் நாழிகை—ஆக இரண்டு பங்காகிய ஒரு ஜாமப்பொழுதே பிரதோஷகாலமென்று ஸ்மிருதிநாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. இந்த வேளையில் பிரமா, விஷ்ணு முதலான தேவர்கள் பாம்பினது சதாந்த கிருத்தத்தைத் தரிசிக்கப் பிவாஸத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்களென்றால் அப்பிரதோஷ காலத்தின் பெருமை பைச் சொல்லமுடியுமோ? அக்காலத்தில் பிரம விஷ்ணுக்களை வணங்கி பூசைசெய்ப்பவர்கள் நாகமடைவார்கள்: பிரதோஷம் சனிவாரத்தில் நேருமாகில் அது அதிக சிலாக்கியமானது. பிரதோஷத்தினத்தில் சுஸ்வரணை வணங்கி,

தூயவிடை சண்டன்விடை சோமசூத் திரம்விடையைத்
தொழுது பின்னுஞ்
சேயசண்ட னடிபணிந்துதிரும்பவும்ச் சோமசூத்
திரம்போய் மீண்டு
மேயசண்டனுடன் விடையைவணங்கினொருவலமாவில்
விதிபாற் செய்க
வாயபிர தோடத்தி னடிக் கொடியமேதம் வினை
யனைத்தும் போமால்

என்று திருக்கழுக்குன்றப் புராணத்திற் சொல்லிய படி பிரதக்ஷிணம்செய்து மூன்றுக்குக் குறையாமல் அந்த விதிப்படி வலஞ்செய்யவேண்டும். இதனுடைய பெருமையும் மகிமையும் அடியில் விவரித்திருக்கும் பிரமோத்ர காண்டச்சரித்திரங்களால் நன்குவிளங்கும்.

1. உச்சினிப்பட்டணத்தி னரசனான சந்திரசேன மகாராசன் சனிப்பிரதோஷத்தில் சிவபெருமானைத்

நியானஞ்செய்த தன்மையால் பகைபரசர்களை வென்று
 அரசாளும் நாளில் ஒரு பிரதோஷத்தின் தீயில் ஈஸ்வரனை
 அவ்வரசன் தொழுவதைக்கண்ட அவ்வுரில் ஆபர்
 குலத்தில் பிறந்த ஒருமாதின் புத்திரன் அவ்விசனைத்
 தானும் அருச்சிக்க வெண்ணி மணலையும் பச்சிலைகளை
 யும் பூசாதிரவியங்கனாக வற்படுத்திக்கொண்டு சொல்
 லுக்கடங்காத தன்மையாகப் பூசைசெய்து விடுஷ்டை
 யிலிருந்தான். அவனைச் சாப்பாட்டுக் கழைத்தும் அ
 தைக் கவனியாமல் அவன் திஷ்டையிலேயே யிருப்ப
 தைப் பார்த்த தாயானவள் கோபித்து அடித்து
 அவன் பூசித்த லிங்கத்தையும் எடுத்து எறியவே
 அவன் பதைபதைத்து ழுர்ச்சையாகிப், பிறகு விழித்
 துக்கொண்டு தன் வீடுமுழுவதும் நவரத்தினமய
 மாய் பிரகாசித்துத் தேவேந்திரன் கோயில்போல
 அம், இலிங்கம் சோதி சொருபமாயும், விளங்குவ
 தைப் பார்த்து அவன் ஆகந்தக் கூத்தாடுவதை
 அரசன் கேள்வியுற்றுப் பிரமணர் முதலானோர் புடை
 சூழவந்து பார்த்து அப்புதல்வனைத் தழுவி ஆயர்
 குலத்துக்கெல்லாம் அவனை இறைவன் ஆகக்கடவ
 னென்று புகழ்ந்து ஆசி கூறிக்கொண்டிருக்கையில்
 அநாமர் வந்து அப்பிள்ளையை மார்பில் அணைத்து
 சனிப்பிரதோஷத்தில் பரமசிவனைக் குறித்து அவன்
 செய்த பூசாபலமானது சொல்லும் அளவையுடை
 யதோ? முதலைவாயினின்றும் ஒரு காட்டாணையை
 ரக்ஷித்த மகாவிஷ்ணு கிருஷ்ணனாக அவதாரம்செய்

யும்போது அவரை வளர்ப்பதற்காக இந்தப் பிள்ளை
யின் எட்டாததலை முறையில் * கந்தகேதாபரன் என்று
ஐருவன தோன றுவான என்று ஆரீர்வதித்து மறைத்து
போனா. அப்புத்திரனும் கெடுங்காலமவரையில் பரம
பிள்ளை திருவடி கால் பூசித்து நிர்நிசயானந்த
மோக்ஷமடைந்தான்.

2. விதாபபதேசத் ததிபகிபாகிப சத்தியாத
வன் என்பவன் பேர்முதத்தில் புகையசங்கரால்
கொல்லப்பட்டு விரைரர்க்கம் சேர்ந்து தேவஸ்திரீக
ளுடன் இன்ப மறப்பித்துக் கொண்டிருக்க அவனது
மனைவியான சதியென்பவள் தன்புருஷன் இரகத்தைக்
கேட்டு அலறிப்புகுது அன்றிரவிலேயே அங்ஞரைவிட்டு
துன்பம் என்பது ஒன்றேயவறிவேற்றொருவரையுங் துணை

* பிரமோத்தர காண்டம்:—

36. கோபாலர்தங் குலச்சேயினைக் குளிர்மாற்புற வனைத்தே
பூபாலர்கள் கேண்மன்னுறு பொருளொன்றையு முணரா
மாபாலனிங்கிவன்செய்திடு வழிபாட்டினுண் மகிழ்ந்தே
காபாலிவந் தருள்செய்தமை கண்டிரிவை யெல்லாம்,
37. இறைசந்திர சேனன்புவி யேழும் புக முரவோன்
அறையஞ்சனி வாரப் பிர தோடந் தனி னரனை
மறையின்படி வழிபட்டமை கண்டிங்கன மதலை
பொறையொன்றிய மனத்தாற்புரி புசாபலம் போலும்.
38. அப்புசனை கண்டார்பெறும் பேறிததுணை யளவ்வா
இப்போதிவன் வழியாவரு மெட்டாந்தலை முறையிற்
கைப்போதக மழைக்கும்மழை கார்வண்ணனை வளர்ப்பான்
மெய்ப்போதத்து நந்தனெனும் கோன்றோன்றுவன்விளங்கு.

யாகக் காணாதவனாய் மேற்குத்திசை நோக்கப்போய் வருத்தப்பட்டு ஒரு காட்டிற் சேர்ந்து ஒரு தடாகத்தின் கரையையடைந்தபோது கர்ப்பிணியாயிருந்த அவன் கருப்பவேதனை அதிகமாய் உடனே ஒரு நெந்தபுத்திர ணைப்பெற்றுக் கரையில் வைத்துவிட்டு நீர் உண்ணும் பொருட்டுக் குளத்திலிறங்கின மாத்திரத்தில் ஒரு முதலை அவனை இரையாக்கிக்கொண்டது. அச்சமயம் உமை யென்னும் ஒரு பிராமணஸ்திரீ தனது ஒரு வருஷத்திய ஆண் குழந்தையை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு அந்தக் குளங்கரையை யடைந்து கரையில் அழுகிற சிசுவைக்கண்டு இரக்கமுற்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், குடையுங்கமண்டலமுமுள்ள ஒரு ரிஷி சொன்னசொல்லின்படி அந்த சிசுவையெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தன் பிள்ளைப்போலப் பாவித்து இரண்டு குழந்தைகளையும் தரித்திரத்தின் கொடுமை யால் பிச்சையெடுத்து உபரயனம் செய்வித்தும் வேதம் முதலியன ஐதுவித்தும் வளர்த்துவருகையில் சாண்டில் லியர் என்னும் ரிஷி உமையென்பவளிடம் வந்து இளைய புத்திரனுடைய உற்பத்தி முதலியவைகளைச் சொல்லி முன்பிறப்பில் பரமசிவத்தின் பூசையை ஆரம்பித்து மத் தியில் நிறுத்திவிட்டதினால் இப்பிறப்பில் இந்த கஷ்டம் நேர்ந்தது என்று உரைத்து பிரதோஷத்தினத்தில் அவ் விரண்டு பிள்ளைகளும் பரமசிவனை விதிப்படி அருச்சிப் பார்களானால் மூத்தவன் தரித்திரம் நீங்கிக்கமடைவா னென்றும் இளையவன் தன் தகப்பனாழிமந்த அரசாஷி யை மறுபடி பெறுவான் என்றும் தெரிவித்தார்.

இதைக்கேட்ட அவ்விரண்டு பிள்ளைகளும் அப்பெரியவர் சொன்ன முறைமைப்படி சிவபெருமானைப் பிரதோஷத்தினத்தில் புரிகததுவரும்பாறில் மூத்தபிள்ளை ஒரு தினம் ஒரு நதிநீரத்தில் திரவியம் சிறுநீர்தகுடம் ஸ்னாங்கண்டு எடுத்துவந்து தபரிடங்கொடுத்து வறுமையினின்றும் நீங்கினான் சில நாள் ஓடாநீரின் சீவகாருணியமுள்ள சிவபெருமான் கிட்ட லேரிட வண்ணம் ஒரு கருகருவானவன் இவையகுமாரான இராமகுமாரனை ஒருநகதவனத்திற்கண்டு சிவபெருமானது கிட்ட லேயைத் தெரிவித்துத்தன குமாரத்தையையவனுக்கு மணஞ்செய்வித்து வேண்டிய காலப்பாலை முதலியவைகளை உதவிசெய்து அவனது தேராளிய விதர்ப்பதேசத்துக்குப்போய அரசுபெற்றுச் சுகமாக வாழ்க்கடவையென்று ஆசீர்வதித்துத் தம்பதிரிமேதமாயனுப்பஅநத ராமகுமாரனும் மனைவியுடன் விதர்ப்பதேசம் சென்று அப்போதவகுள்ள அரசனை வென்று தன தகப்பன் அரசாட்சியைத்தான் அடைந்து தன்னை வளர்த்த தாயாரையும் தமையனையும் ஆதரித்துச் சுகமாய் வாழ்க்கிருந்தான்.

ஆகையால் சிவபெருமானையே தெய்வமாகக் கொண்டு * சந்தேகத்தைக் கொள்ளாமல் புரண நம்பிக்கையுடன் தரிசித்துவந்தால் இருவினையினின்றும் நீங்கி சுகமாயிருக்கலாமென்பது திண்ணமாகும். பரமசிவத்தைத் தரிசிக்கும்போது, கழக்கு மேற்கு கோக்

* பிரமபாவனையை மூடிபேதங்காட்டுவதஞ் ஞானம் குரவன் வாக்கிய நம்பாமல் குழம்புவதாஞ் சந்தேகம் திரமறுசுகமெய்யென்றுத் தேகநானென்று முள்ளே விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர் மேலோர்.

கிய சந்திதிகளில் வடக்கு முகமாய் நின்றனாகாண்டும்,
தெற்கு வாக்கு நோக்கிய சந்திதிகளில் கிழக்குமுகம்
பார்த்து நின்றனாகாண்டும் தரிசிக்கவேண்டும். தெற்கு
வடக்கு நோக்கிய சந்திதிகளில் குரியனுக்கு நேராகக்
காலே நீட்டிச் சேவிக்கக் கூடாதென்பதைக் கவனிக்க
வேண்டும்.

ரவதரிசன அத்தியாய முற்றிற்று

புருத்தணிகேசன யணை

அநுபந்தம்.

இப்புத்தகத்தி ஷள்ள பாடல்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கும்போது, புத்தி கூர்மையிற் சிறந்தவனாயும் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், அருட்பா, கந்த புராணம் முதலிய பாடல்களையே கவனித்துக்கொண்டிருந்தவனாயுமுள்ள எனது அருமைக் குமாரத்தி கனகவல்லி அம்மாள் பிரசவித்து சாதாரண கரத்துடனிருப்பதுபோலிருந்து எவ்விதமான குறிப்புமில்லாமல் கடைசிவரையில் நல்லறிவோடிருந்து 1909ஆம் டிசம்பர் 15உ இரவு பத்துமணிக்கு ஓரே நீண்டகவாசம் விட்டுச் சிவபதமடைந்தாள். அவள் ஞாபகார்த்தமாக இப்புத்தகம் இவ்வுலகில் பொலியும்படிக்குச் சிவபெருமான் அருள் செய்வாராக.

பண்ணிசையோ டிறைபுகழைப் பகருஞ் செல்வம்
பண்பார்கத செல்வமெனக் கொண்ட என்றன்
கண்மணியே பொற்கொடியே கனகவல்லி
கனிவோடு தேவார முதல வோதும்
பெண்மணியே மினல் போலத் தோன்றி அந்தோ
பிரித்தனையே என்கருதி இங்ஙன் செய்தாய்
மண்மீசையே யாக்கையது நிலையா தென்று
மையலறத் தெரிவிக்கக் கருதி னாயோ
அல்லது மற்றெது கருதி இங்ஙன் செய்தாய்?
அரசே! பெண்ணரசே! யான் இனி எப்போது

நல்லவன் தெழில் முகமும் நடையுஞ் சீரும்
 நன்னலமும் புன்னகையுங் காண்பேன் அந்தோ
 வல்லவர்கள் மெலிந்தாருக் குதவல் வேண்டும்
 மாதரசே வல்லவள்நீ ஆதலாலே
 ஜல்லும் வகை எங்குலத்துக் குதவியாக
 உத்தமியே நீயிருத்தல் வேண்டும் வேண்டும்.

மங்கை ரத்னம் போல்வாளென் மகளாஞ் செல்வி கனகவல்லி
 எங்கை சோர இவ்வுலகம் இகந்து பரம னடிசார்த்தாள்
 கங்கை முடியிற் றரித்தான்றன் கதையே செப்பும் இத்தூல்தான்
 இங்கே அவள்ளா பகமாக என்றும் நின்று நிலவுகவே.

சிவபெருமான் திருவடிகளே சரணம்.

1910ஆம் மேமீ 15உ } தி. பட்டாபிராமன்.
 சேயூர்.

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

